

CABINET DE AVOCATURĂ RAPCEA MIHAI

Vincit omnia Veritas !

Către

BAROUL BUCUREȘTI

În atenția

Domnului Decan și a Consiliului Baroului București
spre informarea Uniunii Naționale a Barourilor din România

Subsemnatul **Rapcea Mihai**, avocat definitiv înscris în Tabloul avocaților Baroului București, titular al Cabinetului Individual de Avocatură „Rapcea Mihai”, cu o vechime neîntreruptă în profesie de aproximativ 25 de ani, formulez prezentul memoriu în susținerea poziției pe care doresc să o exprim cu prilejul convocării mele la ședința de consiliu a Baroului București din data de 30.06.2026 ora 15, prin care solicit organului profesional colegial **asumarea unei poziții publice de apărare a demnității profesionale**, în considerarea celor ce urmează.

Precizare prealabilă privind obiectul memoriului. Arăt că **nu cer Baroului efectuarea unei apărări personale în dosarul penal nr. 575/160/P/2026/d1** al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București; de asistarea și reprezentarea mea tehnică în acea cauză se ocupă echipa de colegi care mă susțin, asistă și reprezintă.

De asemenea, **nu solicit Baroului să se pronunțe asupra fondului acuzației ori asupra conținutului afirmațiilor care îmi sunt imputate** — aceasta este, exclusiv, atribuția instanței penale.

Ceea ce solicit aparține unui registru distinct: acela al atribuțiilor instituționale ale corpului profesional în apărarea demnității, onoarei și prestigiului avocaților și ale profesiei ca atare, precum și al respectării garanțiilor procesuale și a tratamentului convenit unui membru al corpului profesional.

Memoriul de față privește chestiuni de principiu care depășesc situația mea individuală și interesează întregul corp profesional, indiferent de soluția care se va pronunța în dosarul penal, în privința căruia beneficiez deplin de prezumția de nevinovăție.

I. Atribuțiile Baroului în apărarea demnității profesionale și competența de a exprima poziții publice

Temeiul demersului meu se află chiar în legea de organizare a profesiei. Potrivit art. 9 din Legea nr. 51/1995, republicată, „Barourile și U.N.B.R. asigură

exercitarea calificată a dreptului de apărare, competența și disciplina profesională, protecția demnității și onoarei avocaților membri". Această protecție a demnității și onoarei nu este o atribuție facultativă, ci o componentă esențială a misiunii statutare a Baroului, situată pe același plan cu asigurarea exercitării dreptului de apărare și cu disciplina profesională.

Aceleași atribuții se regăsesc în Statutul profesiei de avocat, care așază printre scopurile organizării profesiei apărarea demnității și onoarei corpului de avocați și care recunoaște organelor de conducere ale Baroului — Decanul și Consiliul — competența de a interveni ori de câte ori sunt în joc prestigiul profesiei și drepturile membrilor săi.

Această competență se exercită atât la solicitarea avocatului vizat, cum este cazul prin prezentul memoriu, cât și din oficiu, prin luări de poziție publice pe teme de interes pentru profesie — o practică pe care barourile și U.N.B.R. au consacrat-o constant, prin comunicate și puncte de vedere instituționale ori de câte ori modul de desfășurare a unei anchete, conținutul unui proiect de lege sau o practică a organelor judiciare au fost de natură să afecteze independența, demnitatea sau securitatea exercitării profesiei.

Solicit, așadar, Baroului să își exercite această atribuție așa cum voi arăta în continuare.

II. Libertatea de exprimare a avocatului în spațiul public, extraprofesional

Solicit Baroului să exprime o poziție oficială de principiu, **prin intermediul unui comunicat de presă**, în sensul că **avocatul, asemenea oricărui cetățean, se bucură de libertatea de exprimare în spațiul public, iar exprimarea sa pe teme civice, politice, filosofice, religioase ori culturale, în afara exercitării propriu-zise a profesiei, nu constituie act profesional și nu poate fi imputată profesiei ori corpului de avocați.**

Această libertate este garantată, mai întâi, cu titlu de regulă generală, de art. 30 alin. (1) din Constituția României: „*Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile*”. Ea este consacrată și de art. 10 § 1 din Convenția europeană a drepturilor omului — „*Orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere*” — precum și de art. 19 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice. Prin efectul art. 20 din Constituție, aceste norme internaționale au aplicare directă și, în caz de neconcordanță, prioritate.

Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului recunoaște avocatului o dublă calitate. În exercitarea profesiei, libertatea sa de exprimare beneficiază de o protecție specială, justificată de rolul său în administrarea justiției (Morice

c. Franței, Marea Cameră, 2015; Nikula c. Finlandei; Kyprianou c. Ciprului, Marea Cameră; Steur c. Țărilor de Jos). Atunci când însă avocatul se exprimă ca cetățean, în dezbateră publică pe teme de interes general, el beneficiază de protecția generală a art. 10, recunoscută oricărei persoane (Handyside c. Regatului Unit; Lingens c. Austriei). Calitatea de avocat nu limitează această libertate; ar fi paradoxal ca tocmai membrii unei profesii consacrate apărării drepturilor și libertăților să se bucure, ca cetățeni, de o libertate de exprimare mai redusă decât ceilalți.

Subliniez, pentru evitarea oricărei confuzii, că **nu cer Baroului o apreciere asupra conținutului concret al afirmațiilor care îmi sunt imputate**. Libertatea de exprimare nu este absolută; limitele sale — inclusiv cele prevăzute de art. 30 alin. (6) și (7) din Constituție și de art. 17 din Convenție — urmează a fi apreciate **exclusiv de instanța penală**, în cadrul procesului în care beneficiaz de prezumția de nevinovăție.

Ceea ce solicit Baroului să afirme este strict principiul: că exprimarea extraprofesională a avocatului ca cetățean nu angajează, prin ea însăși, profesia, nu poate fi convertită în temei al unei represii ori stigmatizări a corpului profesional și nu poate fi tratată, înainte de orice stabilire legală a unei eventuale depășiri a limitelor, ca o abatere de la demnitatea profesională.

Totodată, în condițiile în care faptele de care este acuzat avocatul nu au fost săvârșite în calitate de avocat sau în exercitarea profesiei de avocat, nu există niciun raționament pentru care să se indice în comunicatul de presă al parchetului că acesta are și calitatea de avocat.

Normele procedurale privind atragerea competenței instanței după calitate nu au nicio relevanță pentru opinia publică, astfel încât să se justifice indicarea calității de avocat într-un comunicat de presă.

III. Caracterizarea probității profesionale a subsemnatului

Solicit Baroului ca, pe baza dosarului meu profesional și a evidențelor pe care le deține, să consemneze elementele care îmi circumstanțiază probitatea, seriozitatea și bunul renume profesional: vechimea neîntreruptă în profesie de aproximativ 25 de ani; lipsa oricăror plângeri și sesizări soluționate în defavoarea mea; lipsa abaterilor disciplinare constatate; și inexistența vreunei sancțiuni disciplinare în întreaga mea carieră de avocat.

Aceste elemente nu sunt simple date de evidență. Ele compun, în plan obiectiv, profilul unui avocat care și-a exercitat profesia, vreme de un sfert de secol, cu respectarea legii, a Statutului și a Codului deontologic, onorând jurământul depus la înscrierea în barou — acela de a exercita profesia „cu cinste și demnitate”.

Într-un context în care, în spațiul public, mi-au fost atribuite calificări infamante înainte de orice stabilire legală a vreunei vinovății, aceste date verificabile despre conduita mea profesională constituie un contrapunct legitim, pe care numai Baroul îl poate consemna cu autoritate instituțională.

IV. Condamnarea comunicatelor și a informațiilor „pe surse” din dosare în curs; prezumția de nevinovăție

Solicit Baroului să își exprime poziția fermă de condamnare a practicii organelor de anchetă de a difuza comunicate sau informații „pe surse” din dosare aflate în curs de soluționare, prin care să se devitalizeze identitatea persoanei cercetate, cu încălcarea nepublicității urmăririi penale și a prezumției de nevinovăție.

Cadrul normativ este neechivoc. Potrivit art. 285 alin. (2) din Codul de procedură penală, „procedura în cursul urmăririi penale este nepublică”. Prezumția de nevinovăție este garantată constituțional prin art. 23 alin. (11) — „Până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de condamnare, persoana este considerată nevinovată” —, legal prin art. 4 din Codul de procedură penală și convențional prin art. 6 § 2 din Convenție: „Orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită”. La nivelul Uniunii Europene, art. 4 din Directiva (UE) 2016/343 interzice expres autorităților publice ca, prin declarații publice, să prezinte o persoană drept vinovată înainte de stabilirea legală a vinovăției.

Curtea de la Strasbourg a statuat, încă din cauza *Allenet de Ribemont c. Franței*, că prezumția de nevinovăție poate fi încălcată nu numai de un judecător, ci și de orice autoritate publică prin declarații care induc ideea vinovăției unei persoane nejudicate definitiv.

În cauza care mă privește, comunicatul oficial al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București — reluat ca atare de mai multe publicații — nu s-a limitat la o descriere neutră a actelor de urmărire penală, ci **a cuprins o caracterizare conclusivă**, arătând că s-au ridicat obiecte și înscrisuri „**care reflectă afinități față de ideologia legionară**”. O asemenea calificare, strecurată în corpul comunicatului, depășește descrierea procedurală și sugerează vinovăția, fiind de natură să anuleze, în plan public, tocmai prezumția pe care formula-disclaimer de la finalul comunicatului pretinde că o respectă. La aceasta se adaugă faptul că, deși comunicatul oficial m-a desemnat anonimizat — ca „suspect, persoană fizică, având calitatea de avocat” —, identitatea mea completă a fost dată publicității prin „surse judiciare”, nu prin actul oficial, ceea ce a permis difuzarea în mass-media a numelui meu însoțit de calificări care prezentau acuzația ca pe un fapt stabilit. Atrag atenția că însuși art. 30 alin. (6) din Constituție prevede că „*libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici*

dreptul la propria imagine" — limită care se opune cu atât mai mult atunci când difuzarea provine de la organe ale statului ori prin scurgeri tolerate de acestea.

Solicit Baroului să condamne ferm atât caracterizarea prejudiciantă cuprinsă în comunicat, cât și practica difuzării „pe surse” a identității persoanelor cercetate, ca atingeri aduse nepublicității anchetei, prezumției de nevinovăție și imaginii și reputației persoanei cercetate.

Mai mult, în ceea ce privește comunicatul de presă dat de parchet privitor a acuzația care mi se aduce, vă solicit să constatați că acesta conține informații manipulative, cu scopul de a induce în eroare opinia publică astfel încât să sugereze o certitudine a vinovăției și a săvârșirii preținsei infracțiuni de către avocat (fiind indicată această calitate în comunicatul de presă) și să se provoace o reacție negativă a opiniei publice care să poată fi utilizată ulterior ca justificare pentru luarea unei măsuri preventive.

Asemenea practici, prin care se formulează acuzația, se dă comunicatul de presă, după care "pe surse" se dezvăluie identitatea persoanei cercetate, cu scopul de a se crea rumoarea în societate și reacția negativă a opiniei publice, pentru a se putea justifica pericolul social pentru ordinea publică și necesitatea luării măsurii preventive a arestului preventiv, sunt contrare tuturor principiilor instituite de către Codul penal și de procedură penală. Pericolul social pentru ordinea publică la care se referă Codul de procedură penală trebuie să fie rezultatul exclusiv al rezonanței în societate, a faptei și a modalității ei de săvârșire, astfel cum au fost ele percepute de societate la data presupusei săvârșiri și NU ca urmare a comunicatelor de presă date de parchet și a informațiilor divulgate "pe surse", unele dintre ele chiar denaturat.

În cazul meu, **scopul Comunicatului de presă al parchetului din data de 26.06.2026, a fost tocmai acela de a genera un pericol social pentru ordinea publică pentru a se propune ulterior măsura luării arestului preventiv.**

Norocul meu a fost că datorită bunei reputații pe care o aveam în societate, parchetul nu a reușit să își atingă scopul cu acest comunicat de presă, reacția opiniei publice fiind negativă raportat la acuzație și la practicile parchetului, nu cu privire la persoana mea sau la faptă. Însă, sunt nenumărați cetățeni, printre care și avocați, care ca urmare a unor astfel de practici ale parchetelor sunt arestați preventiv luni de zile, iar ulterior, după ani de zile de cercetare penală și judecată, sunt achitați pe motiv ca fapta nu există sau fapta nu e prevăzută de legea penală ori pentru ca nu există forma de vinovăție prevăzută de lege.

Totodată, vă rog să observați și conținutul și momentul comunicatului de presă din data de 26.06.2026, putând constata că:

- acest comunicat de presă a fost dat în momentul în care eu aveam numai calitatea de suspect, nu de inculpat, nu existau probe certe nici măcar în opinia parchetului că aș fi săvârșit vreo infracțiune;

- în comunicat se indică că s-au pus în aplicare 3 mandate de percheziție domiciliară;

- în privina prezentării situației de fapt: niciuna dintre cele trei fapte nu este descrisă conform ordonanței de continuare a urmăririi penale fiind prezentate trunchiat, manipulator și prin divulgarea de date personale:

a) prima faptă: indică vârsta subsemnatului (51 ani), calitatea de avocat (nu în această calitate am săvârșit pretinsa faptă penală), descrierea faptei nu este redată fidel, conform ordonanței de continuare a urmăririi penale *in personam*, ci trunchiat, fără părți esențiale din descriere;

b) a doua și a treia faptă nu sunt descrise deloc, în comunicatul de presă fiind prezentate simple aprecieri ale organului de cercetare penală cu privire la cele trei fapte.

Făcând comparața între faptele descrise în ordonanța de continuare a urmăririi penale *in personam* și de conținutul comunicatului de presă, se poate constata astfel că:

- pe de o parte, faptele sunt prezentate trunchiat pentru a crea opiniei publice impresia că există o certitudine a săvârșirii infracțiunilor, cu încălcarea prezumției de nevinovăție;

- pe de altă parte, comunicatul nu prezintă faptele astfel cum au fost descrise în actele de procedură, pentru a nu crea o reacție negativă a opiniei publice la adresa organelor de cercetare penală, raportat la faptul că aplică în mod abuziv o lege al cărui conținut este neclar ("care nu pot fi definite juridic", după cum a reținut CCR la paragraful 65 din Decizia nr. 356/2025). Tocmai pentru a dovedi conținutul neclar al acesteia și pericolele pe care le genează subsemnatul am militat public încercând să atrag atenția asupra impactului pe care îl va avea această lege asupra libertății de exprimare și libertății de conștiință a cetățeanului. Pretinsele fapte penale de care sunt acuzat reprezentau modalități de prezentare publică a pericolului la adresa cetățeanului pe care legea poate să îl genereze la punerea ei în aplicare, care este contrar scopului legii.

Practic, toate această acuzație nu reprezintă altceva decât o confirmare a tuturor criticilor publice pe care le-am adus conținutului OUG nr. 31/2002 de-a lungul timpului precum și a Legii nr. 241/2025 (încă din momentul în care era în fază de proiect), prin reinterpretarea modalităților de expunere publică a pericolului pe care normele legale le pot genera.

Am ajuns astfel în situația în care o persoană cercetată penală să fie deja condamnată în mod definitiv de către opinia publică, chiar din faza în care este numai suspect, chiar cu concursul unor colegi avocați.

Modalitatea și materialele prin care am încercat să atrag atenția publică asupra pericolului generat de lege sunt catalogate acum că ar fi fapte penale și infracțiuni.

În concluzie, se poate observa că comentariul și conținutul comunicatului de presă sunt manipulative și neloiale.

Un alt aspect pe care îl apreciez a fi deosebit de grav în raport cu practica transmiterii "pe surse" a informațiilor, am constatat că **practica aceasta este posibil să ajungă și la nivelul Curții de Apel București**. Astfel, **conținutul plângerii pe care am formulat-o împotriva măsurii controlului judiciar, a ajuns în presa (news.ro, stiripesurse.ro)**, deși dimensiunea principiului publicității fazei de judecată se limitează la accesul publicului la ședința de judecată și la pronunțarea publică a soluțiilor ce se stabilesc în dosare.

Solicit Baroului să transmită instituțional către C.S.M. , I.C.C.J și Parchetului General solicitări de a stopa această practică abuzivă și manipulative a parchetelor în privința comunicatelor de presă cu privire la dosarele pe care le au pe rol, referitoare la faptele și persoanele cercetate, precum și de a stopa practica scurgerii "pe surse" informațiilor care, prin natura lor și raportat la lege, sunt nepublice.

V. Dezaprobarea lipsei de colegialitate profesională în anchetele privind avocații

Solicit Baroului să își exprime dezaprobarea fermă față de abordările lipsite de colegialitate profesională în anchetele care au ca obiect avocați, în care solicitările acestora nu sunt înregistrate și nu primesc răspuns.

Situația mea este ilustrativă: la data de 11.05.2026 am formulat o solicitare de comunicare a stadiului anchetei și mi-am exprimat în mod expres deplina cooperare în soluționarea dosarului în curs, fără a primi vreun răspuns. Această tăcere contrastează izbitor cu promptitudinea cu care informații și caracterizări din dosar au ajuns, în schimb, în spațiul public. Dreptul de a mă adresa autorităților și obligația corelativă a acestora de a răspunde sunt garantate de art. 51 din Constituție — alin. (1) consacrand dreptul de petiționare, iar alin. (4) stabilind că „*autoritățile publice au obligația să răspundă la petiții în termenele și în condițiile stabilite potrivit legii*” — și detaliate prin Ordonanța Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor.

Subliniez, de altfel, că legea instituie o obligație specifică de informare a Baroului. Potrivit art. 85 alin. (3) din Legea nr. 51/1995, republicată, „*instanțele judecătorești și parchetele Ministerului Public sunt obligate să înainteze consiliului baroului orice plângere făcută împotriva unui avocat și să îl înștiințeze despre orice acțiune de urmărire penală sau de judecată pornită împotriva unui*

avocat". Solicit Baroului să verifice dacă această obligație legală de înștiințare a fost respectată în cauza mea și, în caz contrar, să constate și să sancționeze, prin pozițiile sale, încălcarea ei.

În plus, cu toate că suntem avocați și ar trebui să respectăm dreptul la prezumția de nevinovăție, cu părere de rău, am constatat că sunt mulți colegi care comentează public atât pe grupurile de avocați, cât și pe paginile lor de socializare, situația colegilor avocați acuzați, fără să cunoască conținutul dosarului de urmărire, fără să cunoască descrierea reală a faptelor din actele de acuzare, fără să facă o minimă analiză juridică a existenței sau inexistenței unei infracțiuni, pornind de la conținutul manipulator al comunicatelor de presă ale parchetelor așa cum am arătat mai sus își prezintă opiniile pornind de la principiul prezumției de VINOVĂȚIE, comportându-se ca și când, odată publicat un comunicat de presă de către un parchet, înseamnă că persoana acuzată a fost deja condamnată definitiv.

Solicit Baroului să facă apel la membrii profesiei să respecte prezumția de nevinovăție în opiniile publice pe care le expun și să respecte principiile care guvernează profesia de avocat și colegialitatea între membrii breslei.

VI. Măsurile disproporționate; necesitatea unei distincții de principiu între infracțiunile legate de exercitarea profesiei și faptele de drept comun

Solicit Baroului să își exprime dezaprobarea fermă față de măsurile disproporționate solicitate sau dispuse în prezenta cauză și în alte cauze având ca obiect avocați, precum și să adopte, ca poziție de principiu, susținerea unei distincții pe care legea, în redactarea sa actuală, nu o consacără.

Observ că, în redactarea în vigoare, competența curții de apel — și, pe cale de consecință, competența de urmărire penală a Parchetului de pe lângă Curtea de Apel — este atrasă de **simplică calitate de avocat** [art. 38 alin. (1) lit. d) raportat la art. 56 alin. (6) și alin. (3) lit. a) din Codul de procedură penală], fără a se distinge după cum fapta are sau nu legătură cu exercitarea profesiei. Tocmai această **absență a distincției** este, în opinia mea, **problematică de principiu și constituie un teren pe care corpul profesional este îndreptățit să ia poziție, cu atât mai mult cu atât se creează o imagine negativă la adresa întregului corp profesional.**

O cauză care are ca obiect o infracțiune săvârșită *în legătură cu exercitarea profesiei* de avocat nu se confundă, sub aspectul rațiunii care justifică o competență specială, cu o cauză privind o faptă de drept comun săvârșită de o persoană care are calitatea de avocat, dar care a acționat ca simplu particular, fără nicio legătură cu profesia.

Competența după calitatea persoanei a fost concepută ca o garanție legată de funcție; aplicarea ei automată, indiferent de orice legătură cu profesia, o transformă dintr-o garanție într-un factor de supradimensionare a anchetei și contribuie la disproporția măsurilor.

Solicit, de aceea, Baroului și U.N.B.R. **să militeze pentru consacrarea legislativă a unei asemenea distincții** — eventual prin modificarea art. 38 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură penală — și să semnaleze public riscul ca regula competenței personale, în forma sa nediferențiată, să devină instrument de presiune nedreaptă împotriva avocatului.

La aceasta se adaugă o chestiune de principiu privind însăși norma de incriminare. Solicit Baroului să ia poziție cu privire la cerința de calitate, claritate și previzibilitate a legii penale aplicabile în asemenea cauze — în speță, OUG nr. 31/2002, astfel cum a fost modificată prin Legea nr. 241/2025 —, prin raportare la art. 1 alin. (5) din Constituție (exigența calității legii), la art. 23 alin. (12) din Constituție (legalitatea pedepsei) și la art. 7 din Convenție (legalitatea incriminării, în dimensiunea sa de previzibilitate).

O normă penală care sancționează exprimarea fără un standard suficient de clar și previzibil amenință nu doar avocatul cercetat, ci pe oricare cetățean, iar corpul profesional are vocația naturală — și legitimitatea — de a se pronunța public asupra unei legislații cu impact direct asupra drepturilor fundamentale.

VII. Inviolabilitatea sediului profesional și a domiciliului; secretul profesional al terților clienți

Solicit Baroului să afirme că măsurile dispuse în cauză au atins inviolabilitatea sediului profesional și a domiciliului și au pus în pericol secretul profesional al unor terți clienți, complet străini de obiectul anchetei, atât clienți ai subsemnatului, cât și ai unui alt avocat (soția mea).

În cauză au fost puse în executare trei mandate de percheziție domiciliară, dintre care unul vizând chiar sediul profesional al cabinetului, iar altul locuința mea — care este, totodată, domiciliul familiei mele, în care se află un copil minor.

Inviolabilitatea domiciliului este garantată de art. 27 alin. (1) din Constituție și de art. 8 din Convenție, care protejează viața privată și de familie, domiciliul și corespondența. Pentru sediul și activitatea avocatului, legea instituie o protecție specială: potrivit art. 34 din Legea nr. 51/1995, republicată, „*pentru asigurarea secretului profesional, actele și lucrările cu caracter profesional aflate asupra avocatului sau în cabinetul său sunt inviolabile*”.

Înțeleg că protecția secretului profesional și excepția de la ridicarea înscrisurilor ce conțin comunicări avocat-client apără, în primul rând, *relația cu clientul*, iar nu pe avocatul el însuși suspect, cu privire la propria faptă. Tocmai de aceea,

chestiunea pe care o ridic și care interesează direct Baroul nu este propria mea situație, ci secretul profesional al altor clienți ai mei — persoane care nu au nicio legătură cu obiectul cercetării. Prin ridicarea dispozitivelor de lucru (telefonul mobil și laptopul), care conțin în mod inevitabil corespondență și materiale acoperite de secretul profesional al acestor terți, este pusă în pericol confidențialitatea cuvenită unor cauze străine de anchetă și, prin aceasta, dreptul la apărare și accesul la justiție al acestor clienți, cu atât mai mult cu cât ridicarea instrumentelor mele de lucru îmi afectează capacitatea de a-i reprezenta. Aceasta este o problemă instituțională directă pentru Barou, nu o vătămare personală a mea.

Jurisprudența CEDO a sancționat constant asemenea ingerințe atunci când lipsesc garanții adecvate — în special prezența unui observator independent care să trieze materialele protejate, separându-le de cele relevante anchetei (Niemietz c. Germaniei; André și alții c. Franței; Michaud c. Franței; Wieser și Bicos Beteiligungen c. Austriei; Kolesnichenko c. Rusiei).

Semnalez că o asemenea garanție — prezența reprezentantului Baroului la percheziția sediului profesional — **nu este, în prezent, prevăzută de dreptul intern** (nici Legea nr. 51/1995, nici Statutul nu o consacră, propunerea în acest sens nefiind adoptată), ceea ce constituie o lacună de transpunere a standardului european.

Cu toate că faptele de care eram suspect vizau exclusiv materiale din mediul online, mi-a fost perchezionat sediul profesional, ridicate telefonul și laptopul aferent activității profesionale. Aceasta îmi blochează activitatea profesională, deoarece pe laptop și telefon se află toate datele și materialele activității mele profesionale, fiind în imposibilitatea de a îmi mai desfășura activitatea și de a îmi respecta obligațiilor contractuale aferente contractelor de asistență juridică încheiate cu clienții mei.

Totodată, cu ocazia percheziției domiciliare, sub pretextul căutării de semne fasciste sau legionare, organele de cercetare penală au verificat chitanțierele, facturierile, contractierile soției mele, av. Hîncean Rodica-Sabina, care are biroul de lucru profesional la aceeași adresă ca și a subsemnatului.

Solicit Baroului să verifice modul în care s-a desfășurat percheziția la sediul profesional din perspectiva protecției secretului terților și să militeze pentru introducerea, în dreptul intern, a garanției participării unui reprezentant al Baroului la asemenea percheziții.

Totodată, este necesar ca baroul să comunice instituțional cu C.S.M, I.C.C.J. și Parchetul General ca perchezițiile informatice privind persoana care este și avocat să se facă în termen de maxim 72 ore de la ridicarea suporturilor, astfel încât să nu fie bloată activitatea profesională a avocatului.

Altfel, ne aflăm în situația în care cu toate că avocatul nu a săvârșit preținsele infracțiuni în exercitarea profesiei și nu i se instituie o obligație în cuprinsul măsurii preventive de **a nu mai exercita profesia, în mod real această interdicție i se aplică indirect, prin ridicarea instrumentelor de lucru ale avocatului, cu ocazia percheziției domiciliare, instrumente care sunt reținute, fără a se efectua percheziția informatică, o perioadă îndelungată.**

VIII. Rolul avocaților ca parteneri ai justiției; neidentificarea cu cauza clientului; efectul de descurajare; standardele europene

Solicit Baroului să afirme că rolul avocaților de parteneri indispensabili ai justiției impune o atenție sporită asupra modului în care se desfășoară ancheta penală îndreptată împotriva unui avocat și că standardele europene în materie reclamă circumstanțierea și ajustarea măsurilor, astfel încât acestea să nu fie disproporționate ori excesive și să nu devină instrumente de represiune nedreaptă.

Calitatea de partener al justiției este recunoscută chiar de lege: potrivit art. 38 alin. (1) din Legea nr. 51/1995, republicată, „*în exercitarea profesiei, avocații sunt parteneri indispensabili ai justiției, ocrotiți de lege, fără a putea fi asimilați funcționarilor publici*”. Standardele internaționale dau substanță acestei calități.

Principiile de bază ale ONU privind rolul avocaților (Havana, 1990) prevăd, la principiile 16-18, că avocații trebuie să își poată exercita funcțiile fără intimidare ori hărțuire și — esențial — că **avocații nu trebuie identificați cu clienții lor sau cu cauzele acestora** ca urmare a îndeplinirii funcțiilor lor.

Recomandarea Rec(2000)21 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind libertatea de exercitare a profesiei de avocat consacră aceleași garanții. Acest corp de standarde a fost recent cristalizat într-un instrument convențional dedicat — Convenția Consiliului Europei pentru protecția profesiei de avocat (CETS nr. 226), adoptată la 12 martie 2025 și deschisă spre semnare la 13 mai 2025 — care, deși nu a intrat încă în vigoare, reflectă consensul european actual: protejează libertatea de exprimare a avocaților, inclusiv dreptul de a comenta public reforme legislative și chestiuni de drepturile omului; instituie protecții împotriva amenințărilor, intimidării, perchezițiilor abuzive și represaliilor; și consacră, prin art. 4, obligația consultării asociațiilor profesionale în privința modificărilor legislative și procedurale cu impact direct asupra activității avocaților.

Două consecințe se impun a fi afirmate de Barou. Mai întâi, urmărirea penală a unui avocat pentru exprimare în spațiul public produce un **efect de descurajare** (chilling effect, în terminologia constantă a CEDO pe art. 10) asupra disponibilității întregului corp profesional de a participa la dezbaterile civice — un efect pe care Baroul are interes propriu să îl prevină, întrucât vocea publică a avocaților este o componentă a rolului lor în statul de drept. Apoi, în situația

mea particulară, în care am avut simultan calitatea de suspect și pe aceea de apărător al unor coinculpți în materie conexă, urmărirea mea într-o cauză cu profil simetric celei în care exercitam apărarea capătă o gravitate aparte: ea atinge nu doar libertatea mea, ci însăși independența funcției de apărare, prin chiar mecanismul prin care avocatul este îndepărtat din cauza clientului său.

Față de toate cele expuse, solicit Baroului București, prin Domnul Decan și prin Consiliul Baroului:

1. **Asumarea unei poziții publice** — prin comunicat sau punct de vedere instituțional — de apărare a demnității profesionale, care să cuprindă afirmarea, de principiu, a libertății de exprimare a avocatului ca cetățean în spațiul public extraprofesional, condamnarea comunicatelor și a scurgerilor „pe surse” cu atingerea prezumției de nevinovăție, și dezaprobarea măsurilor disproportionale în anchetele privind avocații, în sensul celor arătate la secțiunile II-VIII.
2. **Consemnarea instituțională a probității mele profesionale**, în sensul secțiunii III, pe baza dosarului meu profesional.
3. **Verificarea respectării obligației legale de înștiințare a Baroului** prevăzute de art. 85 alin. (3) din Legea nr. 51/1995, precum și a modului în care s-a desfășurat percheziția la sediul profesional din perspectiva protecției secretului profesional al terților clienți.
4. **Sesizarea organelor de control competente** — Inspekția Judiciară și, după caz, Consiliul Superior al Magistraturii — cu privire la caracterizarea prejudiciantă din comunicat și la difuzarea „pe surse” a informațiilor și a identității mele; precum și informarea Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal, în legătură cu divulgarea nominală a identității mele în absența unui temei legal.
5. **Informarea organismelor profesionale internaționale** cu mandat de protecție a avocaților — Consiliul Barourilor și Societăților de Drept din Europa (CCBE), Institutul pentru Drepturile Omului al International Bar Association (IBAHRI) și, după caz, Uniunea Internațională a Avocaților (UIA) —, inclusiv prin raportare la standardele Convenției Consiliului Europei pentru protecția profesiei de avocat.
6. **Sustinerea, de către Barou și U.N.B.R., a unei distincții legislative** între infracțiunile săvârșite în legătură cu exercitarea profesiei și faptele de drept comun ale persoanelor care au calitatea de avocat, în sensul secțiunii VI, precum și militarea pentru introducerea garanției participării unui reprezentant al Baroului la perchezițiile efectuate la sediile profesionale.
7. **Înscrierea prezentului memoriu pe ordinea de zi a Consiliului Baroului București** și, având în vedere interesul general al profesiei, **escaladarea sa către Comisia Permanentă a U.N.B.R.**
8. **Redactarea și comunicarea unei scrisori deschise către CSM Secția judecătorească**, pentru apărarea independenței judecătorilor și a întregului sistem de justiție al instanțelor de judecată, raportat la modalitățile prin

care se creează presiune publică în mod artificial și nelegitim asupra judecătorului investit cu soluționarea cauzei și a cererilor, prin încălcarea prezumției de nevinovăție prin intermediul comunicatelor de presă și a scăpărilor “pe surse” a informațiilor privind identitatea persoanelor cercetate și conținutul cererilor acestora, întrucât acestea constituie împrejurări care conduc la o percepție deformată la nivelul societății asupra faptei și asupra persoanei, prin încercarea de a se contura înainte de lămurirea conținutului constitutiv al infracțiunii, certitudinea că fapta există, este infracțiune și a fost săvârșită de persoana cercetată, în condițiile în care, ulterior, după efectuarea cercetării judecătorești este pronunțată o soluție de achitare, urmarea imediată fiind crearea unei percepții denaturate a societății asupra judecătorului și sistemului de justiție în sensul că judecătorul și sistemul de justiție sunt vinovați că nu au condamnat persoana care fusese prezentată anterior în mediul public, că a săvârșit cu certitudine infracțiunea.

Vă mulțumesc și rămân la dispoziția organelor Baroului pentru orice clarificări.

Cu deosebită considerație,

Av. Rapcea Mihai

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO